

să amintesc, că biserica ortodoxă română se lăsase anume timp aşa indelungat în vacanță, pentru ca credincioșii ei să se pótă trage neimpedeați la alte confesiuni. Se află documente de față, că în restimpul acesta de vacanță, până chiar și în unii membri ai consistoriului diecesan, pătrunse can-grena proselitismului confesional. Năsuințele contrarilor mergeau intr'acolo, ca pre toți ortodocșii să-i tragă în parte-le, isbutind a indupleca mai întâiu pre insuși vicariul și președintele consistoriului, la părăsirea religiunei strămoșesci.¹⁾

Prin resoluție maiestatică din 24 Iuliu 1847,²⁾ incuiintându-se rugămîntea consistoriului diecesan mai sus menționată, pentru reintregirea scaunului vacant episcopal după modalitatea alegerei episcopului Moga în anul 1810, însă fără restricție, ca numai din sinul clerului alegătoriu să se alégă episcopul, — se ținu, în 2 Decembrie c. n. același an, adunarea electorală a protopopilor eparchiali, în frunte cu vicariul general, în Turda, în prezența comisarilor regesci contele Ladislau Lázár, cancelariu provincial și Paul Istvánfi, secretariu gubernial, la care adunare săvîrșindu-se actul alegerei de episcop, reeșiră aleși cu majoritate de voturi: protopresbiterul I. Moga cu 33, protopresbiterul Moise Fulea cu 31 și vicariul Șaguna cu 27 voturi, cari intrând astfel în numărul ternariu, se și propuseră la regim spre prea-inalta denumire a unuia dintre ei de episcop.

Acăstă adunare, ce se ținuse cu mare solenitate sub presidiul comisarilor regesci amintiți, o deschise contele Lázár cu următoarea cuvîntare de însemnatate istorică:

„Reverendissime domnule archimandrit, și bine incuiintăți părinți protopopi! După ce Maiestatea Sa prea induratul nostru fericitul impărat Francisc, înainte cu 38 ani, ascultase mai de multe ori repetițile rugări ale clerului greco-neunit din Transilvania, și

¹⁾ Intr'un act vechiu, crujat de flacările focului din 1848, din archivul consistoriului se adeveresc aceasta.

²⁾ În istoria biserică de episcopul Șaguna t. II, p. 204, se află întrégă.